

Laureaci Nagrody Omera za Postawę Fair-Play

Uczestniczka **ANIA PAJCHROWSKA** z Dzierżoniowa — za konsekwentną realizację marzenia o zostaniu odyseuszką. Ania od najmłodszych lat była na konkursach jako kibicka, później zaangażowała się jako szeryfka – ale cały czas chciała doświadczyć odysejowej magii jako zawodniczka. W tym sezonie postanowiła w końcu urzeczywistnić swe pragnienie i... zebrała znajomych, znalazła trenera, przekonała dyrekcję szkoły, część kosztów pokryła z własnych oszczędności (!), a na inne wydatki pozyskała sponsorów. Ogarnęła wszystko, co było potrzebne. Wymarzyła sobie start w konkursie; wymyśliła, co i jak zrobić, by stał się on możliwy; stworzyła drużynę i warunki do pracy zespołu. Jej ekipa napisała tak: „Dla nas to Ania jest Odyseją Umystu”. Postawa Ani to dowód na trafność tej opinii!

Trener **MICHAŁ HYLA** z Gdańska — za pomoc licznym polskim drużynom na ubiegłorocznych Finałach Światowych. Michał z własnej inicjatywy, zupełnie bezinteresownie i z pełnym poświęceniem wspomógł wiele „nieswoich” ekip, gdy znalazły się w potrzebie. Użyczał narzędzi i sprzętu, pomagał dogadać się osobom niezającym angielskiego, a przede wszystkim w dzień i w nocy jeździł i woził odyseuszy i trenerów: odbierał ich z lotniska, przewoził dekoracje, dowoził do sklepów z materiałami potrzebnymi do naprawy rekwizytów... Wszystko to zawsze z uśmiechem i energią, na przekór zmęczeniu i równolegle do wzorowej opieki nad „własnymi” podopiecznymi. Michał w praktyce dowodzi, że solidarność to dla Polaka nie jest puste słowo. Dziękujemy!

Laureaci Nagrody Ranatra Fusca za Wybitną Kreatywność

DRUŻYNA REPREZENTUJĄCA SZKOŁĘ PODSTAWOWĄ NR 357 Z WARSZAWY w Problemie 1 „Piraci w pogoni za skarbem” i grupie wiekowej I — za samodzielne skonstruowanie przez młodzieńców odyseuszy skomplikowanego wysięgnika służącego do przechwytywania i podnoszenia wymaganego „skarbu” ze wskazanej strefy i ładowania go na pokład pojazdu-okrętu. Jurorzy byli pod wrażeniem ciekawego i skutecznego rozwiązania z pogranicza pneumatyki i hydrauliki – wykonanego z różnych, pomysłowo połączonych materiałów. Budowa tak złożonego mechanizmu przez tak młodych zawodników to znakomity przykład odwagi w podejmowaniu ryzyka twórczego. Ekipa śmiało wyłynęła na morze technicznych możliwości i sięgnęła poza horyzont łatwych oczywistości!

Nagroda im. Profesor Józefy Sotowiej za Wkład w Rozwój Odysei Umystu w Polsce

Laureatka: **MAŁGORZATA OLECHNOWICZ** z Gdańska — za zarażanie odysejową ideą dziesiątek osób starszych i młodszych, za dzielenie się wiedzą i za to, że zawsze można na Nią liczyć. Gosia od kilku lat społecznie współprowadzi Szkolenia Trenerów, a tych ich uczestników, którzy się po taką pomoc zgłaszają, bezinteresownie mentoruje – służąc im mądrością i doświadczeniem. Przed tegorocznym Finałem zaangażowała się we współtworzenie nowego formatu szkolenia nastoletnich szeryfów, zrekrutowanych w formule szkolnego wolontariatu. Jej wkład w opracowanie zrozumiałych i użytecznych materiałów instruktażowych był bezcenny, a serdeczna opieka, jaką otoczyła ponad setkę uczniów-wolontariuszy z różnych placówek, przyczyniła się do pomyślnego przebiegu wydarzenia. Nowe rozwiązania zostaną z nami dla lepszej przyszłości konkursu Odysei Umystu w Polsce, a empatia, dyspozycyjność, spokój, słowność i odpowiedzialność za szczegóły to cechy, których wszyscy możemy się od Gosi uczyć!

Wyróżnienie: **IWONA SŁAWIŃSKA** z Lublina — za napisanie na studiach z zakresu diagnozy i terapii pedagogicznej pracy dyplomowej pt. „Odyseja Umystu jako program wspomagający podwyższenie samooceny u dzieci z trudnościami w uczeniu się”. W publikacji opisała obserwacje ze swoich badań stwierdzających pozytywną korelację pomiędzy udziałem w Odysei a wzrostem poziomu pewności siebie i poczucia sprawczości u uczniów. Brawa za badania!

Wyróżnienie: **BEATA ZYGMAŃSKA** z Lusówka — za wprowadzenie w stworzonej przez siebie szkole odysejowych zajęć do grafiku wszystkich (!) klas (od pierwszej do szóstej) w wymiarze 1 godziny tygodniowo. Dzięki temu każdy uczeń – nawet jeśli w danym roku nie jest akurat członkiem konkursowej drużyny – może rozwijać się kreatywnie, zaś Odyseja Umystu stała się jednym ze znaków rozpoznawczych placówki. To przykład do naśladowania!